Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►**B**

DYREKTYWA 90/429 RADY EWG

z dnia 26 czerwca 1990 r.

ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie

(90/429/EWG)

(Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 62)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►**M1**	Decyzja Komisji 1999/608/WE z dnia 10 września 1999 r.	L 242	20	14.9.1999
►**M2**	Decyzja Komisji 2000/39/WE z dnia 16 grudnia 1999 r.	L 13	21	19.1.2000
►**M3**	Rozporządzenie Rady (WE) NR 806/2003 z dnia 14 kwietnia 2003 r.	L 122	1	16.5.2003
►**M4**	Dyrektywa Rady 2008/73/WE z dnia 15 lipca 2008 r.	L 219	40	14.8.2008

zmieniona przez:

►**A1**	Akt Przystąpienia Austrii, Szwecji i Finlandii	C 241	21	29.8.1994

▼B

DYREKTYWA 90/429 RADY EWG

z dnia 26 czerwca 1990 r.

ustanawiająca warunki sanitarne odnośnie do zwierząt mające zastosowanie w handlu wewnątrzwspólnotowym nasieniem bydła i trzody chlewnej oraz w przywozie

(90/429/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji ([1]),

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ([2]),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ([3]),

a także mając na uwadze, co następuje:

przepisy odnoszące się do problemów sanitarnych bydła i trzody chlewnej będących przedmiotem handlu wewnątrz Wspólnoty Europejskiej, są zamieszczone w dyrektywie 64/432/EWG ([4]) zmieniona ostatnio dyrektywą 89/360/EWG ([5]), także dyrektywa 72/462/EWG ([6]) zmieniona ostatnio dyrektywą 89/227/EWG ([7]) zawiera przepisy odnoszące się do problemów kontroli weterynaryjnej napotykanych przy imporcie bydła i trzody chlewnej z państw trzecich;

wyżej wymienione przepisy zapewniają w handlu w obrębie Wspólnoty Europejskiej i w przywozie do Wspólnoty Europejskiej bydła i trzody chlewnej, że kraj pochodzenia gwarantuje spełnienie kryteriów sanitarnych zwierząt, tak aby skutecznie wyeliminować ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, niemniej jednak pewne ryzyko rozprzestrzenienia się takiej choroby istnieje w przypadku handlu nasieniem;

w związku z polityką Wspólnoty ujednolicania krajowych przepisów sanitarnych, regulujących handel zwierzętami i produktami zwierzęcymi w obrębie Wspólnoty Europejskiej jest obecnie koniecznym stworzenie jednolitego systemu obrotu nasieniem w ramach Wspólnoty i przywozu do Wspólnoty;

w związku z obrotem nasieniem w obrębie Wspólnoty Państwo Członkowskie, w którym nasienie jest pozyskiwane, ma obowiązek zagwarantowania, aby takie nasienie zostało pozyskane i poddane obróbce w stacjach unasieniania zatwierdzonych i nadzorowanych, zostało pozyskane od zwierząt, których stan zdrowia eliminuje ryzyko rozprzestrzenienia się choroby zwierzęcej, zostało pozyskane, poddane obróbce, magazynowane i transportowane zgodnie z zasadami, które zabezpieczają jego stan sanitarny, a w czasie transportu do kraju przeznaczenia towarzyszy mu świadectwo sanitarne potwierdzające spełnienie tego obowiązku;

różnorodna polityka dotycząca szczepień przeciwko pewnym chorobom, stosowana we Wspólnocie, usprawiedliwia utrzymanie ograniczonych w czasie ustępstw, upoważniających Państwa Członkowskie,

---

([1]) Dz.U. C 267 z 6.10.1983, str. 5.
([2]) Dz.U. C 342 z 19.12.1983, str. 11.
([3]) Dz.U. C 140 z 28.5.1984, str. 6.
([4]) Dz.U. 121 z 29.7.1964, str. 1977/64.
([5]) Dz.U. L 153 z 6.6.1989, str. 29.
([6]) Dz.U. L 302 z 31.12.1972, str. 28.
([7]) Dz.U. L 93 z 6.4.1989, str. 25.

▼B

w zakresie pewnych chorób, do wymagania dodatkowego zabezpieczenia przeciwko tym chorobom;

w związku z importem nasienia do Wspólnoty z państw trzecich należy utworzyć listę państw trzecich, biorąc pod uwagę kryteria sanitarne odnośnie do zwierząt, niezależnie od takiej listy Państwo Członkowskie powinno zezwalać na import nasienia jedynie z punktów pobierania nasienia, które odpowiadają określonym normom i które są oficjalnie nadzorowane, ponadto w stosunku do państw z takiej listy należy ustalić specyficzne warunki sanitarne zwierząt uwzględniając okoliczności, w celu sprawdzenia zgodności z tymi normami, należy stworzyć możliwość przeprowadzenia kontroli na miejscu;

należy rozszerzyć zasady i procedury kontroli ustalone w dyrektywie Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnej w handlu w obrębie Wspólnoty mające na celu utworzenia rynku wewnętrznego ([1]), w takim stopniu, aby obejmowały niniejszą dyrektywę;

aby zapobiec przenoszeniu pewnych chorób zakaźnych, kontrola przywozowa powinna być dokonywana w momencie przybycia przesyłki z nasieniem na terytorium Wspólnoty, z wyjątkiem przesyłek tranzytowych;

Państwo Członkowskie powinno mieć prawo podjęcia środków awaryjnych w przypadku pojawienia się choroby zakaźnej w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim, niebezpieczeństwa związane z takimi chorobami i środki obronne, których wymagają winny być oceniane w ten sam sposób w całej Wspólnocie, należy w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego stworzyć procedurę awaryjną Wspólnoty według, której podejmowane byłyby niezbędne przedsięwzięcia;

należy powierzyć Komisji podjęcie kroków zmierzających do wprowadzenia w czyn niniejszej dyrektywy, należy ustanowić procedurę do ścisłej i efektywnej współpracy między Komisją i Państwami Członkowskimi w ramach Stałego Komitetu Weterynaryjnego;

niniejsza dyrektywa nie dotyczy handlu nasieniem uzyskanym przed datą zobowiązującą Państwa Członkowskie do jej stosowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa ustala warunki sanitarne dla zwierząt mające zastosowanie w obrocie towarowym w obrębie Wspólnoty i w przywozie z państw trzecich nasienia trzody chlewnej.

Artykuł 2

Dla potrzeb niniejszej dyrektywy, w razie konieczności mają zastosowanie definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 64/432/EWG, 72/462/EWG, 80/407/EWG ([2]) i 90/425/EWG ([3]).

Ponadto „nasienie” oznacza niezmieniony lub spreparowany lub rozcieńczony ejakulat knura.

([1]) Dz.U. L 395 z 31.12.1989, str. 13.
([2]) Dz.U. L 194 z 22.7.1988, str. 10.
([3]) Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29.

▼B

ROZDZIAŁ II

Handel wewnątrz Wspólnoty

Artykuł 3

Każde Państwo Członkowskie zapewnia, aby do obrotu przeznaczać jedynie nasienie spełniające następujące warunki ogólne:

a) nasienie przeznaczone do sztucznego zapłodnienia musi zostać pozyskane i poddane obróbce w punkcie pobierania nasienia zatwierdzonym pod względem zdrowotności zwierząt przeznaczonych do obrotu towarowego w obrębie Wspólnoty zgodnie z art. 5 ust. 1;

b) nasienie musi zostać pozyskane od zwierząt trzody chlewnej, których stan sanitarny jest zgodny z załącznikiem B;

c) nasienie musi zostać pozyskane, poddane obróbce, przechowywane i transportowane zgodnie z załącznikami A i C.

Artykuł 4

1. Do dnia 31 grudnia 1992 r. Państwa Członkowskie, w których wszystkie punkty pobierania nasienia gromadzą tylko zwierzęta nie szczepione przeciwko chorobie Aujuszky'ego, posiadające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujuszky'ego, zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy:

— mogą odmówić wprowadzenia na ich terytorium nasienia pochodzącego z punktu pobierania nasienia nie posiadającego tego samego statutu,

— nie mogą zakazać przyjęcia nasienia pochodzącego od knurów szczepionych w punktach pobierania nasienia szczepionką delecyjną GI, pod warunkiem, że:

  — szczepienie to nie było przeprowadzone na knurach seronegatywnych z punktu widzenia wirusa choroby Aujuszky'ego,

  — badania serologiczne przeprowadzone najwcześniej w trzy tygodnie po szczepieniu nie wykazuje obecności przeciwciał wywołanych przez wirus tej choroby.

    W tym przypadku próbka nasienia z każdego dziennego pozyskiwania przeznaczonego do wymiany może zostać poddana badaniu na obecność wirusa w zatwierdzonym laboratorium Państwa Członkowskiego, dla którego przeznaczona jest przesyłka.

    Przepisy niniejszego ustępu wchodzą w życie nie wcześniej, niż gdy Komisja, działająca według procedury przewidzianej w art. 18, nie później niż dnia 1 lipca 1991 r., ustali protokoły dotyczące testów używanych w tych badaniach, uwzględniając opinię Naukowego Komitetu Weterynaryjnego, w szczególności w zakresie częstości przeprowadzania w punktach, testów na obecność wirusa, jak i skuteczności i pewności szczepionki delecyjnej GI.

2. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, można zdecydować o rozciągnięciu przepisów ust. 1 do części terytorium Państwa Członkowskiego, jeżeli wszystkie punkty pobierania nasienia w tej części terytorium gromadzą wyłącznie zwierzęta dające negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujuszky'ego.

3. Przed dniem 31.grudnia 1992 r. Rada zweryfikuje niniejszy artykuł w oparciu o raport Komisji, uzupełniony o ewentualne propozycje.

▼B

Artykuł 5

1. Państwo Członkowskie, na terytorium, którego znajduje się punkt pobierania nasienia zapewnia, aby autoryzacja wymieniona w art. 3 lit. a) była udzielona tylko w przypadku spełnienia warunków załącznika A i respektowała inne przepisy niniejszej dyrektywy.

Państwo Członkowskie zapewnia również, aby urzędowa kontrola weterynaryjna nadzorowała przestrzeganie tych przepisów. Jeżeli przepisy nie są przestrzegane, urzędowy lekarz weterynarii wnioskuje o odebranie autoryzacji.

▼M4

2. Wszystkie punkty pobierania nasienia są rejestrowane i każdy z nich otrzymuje numer rejestracji weterynaryjnej.

Każde państwo członkowskie sporządza i aktualizuje wykaz punktów pobierania nasienia oraz ich numerów rejestracji weterynaryjnej i udostępnia go innym państwom członkowskim oraz opinii publicznej.

▼B

3. Ogólne zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ustaloną w art. 18.

Artykuł 6

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka z nasieniem posiadała świadectwo weterynaryjne wystawione przez urzędowego lekarza weterynarii Państwa Członkowskiego, w którym nasienie pozyskano, zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku D.

Świadectwo musi:

a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym nasienie pozyskano i jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone;

b) w oryginale towarzyszyć przesyłce do jej miejsca przeznaczenia;

c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;

d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. Państwo Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone może, poza środkami przewidzianymi w art. 8 dyrektywy 90/425/EWG, podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

ROZDZIAŁ III

Przywóz z państw trzecich

Artykuł 7

1. Państwo Członkowskie może zezwolić na przywóz nasienia pochodzącego tylko z tych państw trzecich, które znajdują się na liście opracowanej według procedury przewidzianej w art. 19. Lista ta może być uzupełniana lub zmieniana zgodnie z procedura przewidzianą w art. 18.

2. Podejmując decyzję, czy jakieś państwo trzecie może być wpisane na listę przedstawioną w ust. 1, należy zwrócić szczególną uwagę na:

▼B

a) stan zdrowotny trzody, innych zwierząt domowych i pogłowia zwierząt dzikich w tym kraju, ze szczególnym uwzględnieniem chorób egzotycznych, oraz stan sanitarny środowiska tego kraju, mogące narazić zdrowie całości pogłowia w Państwach Członkowskich;

b) regularność i szybkość przekazywania przez ten kraj informacji dotyczących występowania na jego terenie chorób zakaźnych zwierząt przenoszonych przez nasienie, szczególnie chorób wymienionych w listach A i B Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;

c) istniejące w tym kraju przepisy dotyczące zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;

d) strukturę służb weterynaryjnych tego kraju i środki jakimi one dysponują;

e) organizację i stosowanie środków zapobiegania i walki z chorobami zakaźnymi zwierząt;

f) gwarancje, jakie może dać ten kraj w zakresie stosowania niniejszej dyrektywy.

3. Lista wymieniona w ust. 1 i wszystkie zmiany do niej są publikowane w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich.*

▼M4

Artykuł 8

1. Państwa członkowskie zezwalają jedynie na przywóz nasienia wysyłanego z punktu pobierania nasienia znajdującego się w jednym z krajów trzecich uwzględnionych na liście, o której mowa w art. 7, i w odniesieniu do którego właściwy organ przedmiotowego kraju trzeciego może zagwarantować spełnienie następujących warunków:

a) punkt spełnia warunki:

(i) konieczne do zatwierdzenia punktów pobierania nasienia określone w rozdziale I załącznika A;

(ii) odnoszące się do nadzoru takich punktów określone w jego rozdziale II;

b) został urzędowo zatwierdzony przez właściwy organ danego kraju trzeciego do wywozu do Wspólnoty;

c) jest nadzorowany przez lekarza weterynarii, któremu podlega punkt;

d) jest poddawany kontrolom urzędowego lekarza weterynarii przedmiotowego kraju trzeciego co najmniej dwa razy w roku.

2. Wykaz punktów pobierania nasienia, który właściwy organ danego kraju trzeciego znajdującego się w liście, o której mowa w art. 7, zatwierdził zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 tego artykułu i z których nasienie może być wysyłane do Wspólnoty, jest przekazywany Komisji.

W przypadku gdy punkt pobierania nasienia nie spełnia już warunków określonych w ust. 1, właściwy organ danego kraju trzeciego musi natychmiast zawiesić lub wycofać jego zatwierdzenie i powiadomić o tym niezwłocznie Komisję.

Komisja przekazuje państwom członkowskim wszelkie nowe i uaktualnione listy otrzymane od właściwego organu przedmiotowego kraju trzeciego zgodnie z tym ustępem i udostępnia je opinii publicznej w celach informacyjnych.

3. Szczegółowe zasady jednolitego stosowania niniejszego artykułu mogą być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 18 ust. 2.

▼B

Artykuł 9

1. Nasienie musi pochodzić od zwierząt, które co najmniej przez 3 miesiące bezpośrednio przed pozyskaniem nasienia, przebywały na terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wymienionej w art. 7 ust. 1.

2. Państwa Członkowskie nie mogą, bez naruszenia przepisów art. 7 ust. 1 oraz ust. 1 niniejszego artykułu, zezwolić na przywóz nasienia z państwa trzeciego znajdującego się na liście, dopóki nasienie nie spełnia warunków inspekcji sanitarnej określonej zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, dotyczącą przywozu nasienia z tego państwa.

Przyjmując wymagania wymienione w akapicie pierwszym, bierze się pod uwagę:

a) sytuację zdrowotną w strefie otaczającej punkt pobierania nasienia, ze szczególnym uwzględnieniem chorób wymienionych na liście A Międzynarodowego Biura Chorób Epizootycznych;

b) stan zdrowotny trzody zgromadzonej w punkcie pobierania nasienia oraz wymagania dotyczące badań;

c) stan zdrowotny dawcy i wymagania dotyczące do badań;

d) wymagania dotyczące badań nasienia.

3. Podstawą do ustalenia stanu sanitarnego zwierząt są normy określone w rozdziale II i właściwych załącznikach. Zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, rozpatrując poszczególne przypadki można odstąpić od powyższych warunków, jeżeli zainteresowane państwo trzecie przedłoży podobne gwarancje sanitarne odnośnie do zwierząt, uznane za, co najmniej równoważne.

4. Stosuje się art. 4.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na przywóz nasienia tylko za okazaniem świadectwa weterynaryjnego wystawionego i podpisanego przez urzędowego lekarza weterynarii państwa trzeciego, w którym nasienie zostało pozyskane:

Świadectwo to musi:

a) być wystawione w co najmniej jednym z języków urzędowych Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone i jednym z urzędowych języków Państwa Członkowskiego, w którym jest przeprowadzana kontrola przywozowa wymieniona w art. 11;

b) w oryginale towarzyszyć nasieniu do jego miejsca przeznaczenia;

c) być wystawione na pojedynczej kartce papieru;

d) być przeznaczone dla tylko jednego odbiorcy.

2. świadectwo weterynaryjne musi być zgodne z wzorem wystawionym według procedury przewidzianej art. 19.

Artykuł 11

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby każda przesyłka nasienia przybywająca na terytorium celne Wspólnoty była poddana kontroli przed wprowadzeniem do wolnego obrotu lub procedurze celnej i muszą uniemożliwić wprowadzenie nasienia na teren Wspólnoty, jeśli kontrola przywozu przy wjeździe wykaże, że:

— nasienie nie pochodzi z terytorium państwa trzeciego znajdującego się na liście wystawionej zgodnie z art. 7 ust. 1,

▼B

— nasienie nie pochodzi ze punktu pobierania nasienia, znajdującego się na liście wymienionej w art. 8 ust. 1,

— nasienie pochodzi z terytorium państwa trzeciego, z którego przywóz nasienia jest zabroniony zgodnie z art. 15 ust. 2,

— świadectwo weterynaryjne towarzyszące nasieniu nie odpowiada warunkom przewidzianym i zaleconym dostosowania w art. 10.

Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do przesyłek z nasieniem wchodzących na terytorium celne Wspólnoty i podległych tranzytowym przepisom celnym dla przesyłek, których miejsce przeznaczenie położone jest poza wymienionym terytorium.

Jednakże stosuje się go w przypadku gdy tranzyt podczas transportu przez terytorium Wspólnoty zostaje przerwany.

2. Państwo Członkowskie, dla którego przesyłka nasienia jest przeznaczona może podjąć niezbędne środki, w tym kwarantannę, pod warunkiem, że nie wpłynie to na żywotność nasienia, celem uzyskania jednoznacznego dowodu w przypadkach, gdy istnieje podejrzenie, że nasienie jest zakażone lub zanieczyszczone przez patogenne zarazki.

3. Jeśli wprowadzenie nasienia zostało zabronione z jednego z powodów wymienionych w ust. 1 i 2 i jeśli wywożące państwo trzecie nie zezwoli na powrotny przywóz w ciągu 30 dni w przypadku nasienie mrożonego, lub natychmiast w przypadku nasienia świeżego, właściwe władze weterynaryjne Państwa Członkowskiego, dla którego nasienie jest przeznaczone mogą nakazać jego zniszczenie.

Artykuł 12

Każda przesyłka nasienia, której wprowadzenie na teren Wspólnoty zostało dozwolone przez Państwo Członkowskie na podstawie kontroli wymienionej w art. 11 ust. 1, musi posiadać, w przypadku skierowania jej na terytorium innego Państwa Członkowskiego, oryginalne świadectwo lub jego odpis poświadczone w obu przypadkach przez właściwe władze odpowiedzialne za kontrolę przeprowadzoną zgodnie z art. 11.

Artykuł 13

W przypadku podjęcia decyzji o zniszczeniu przesyłki stosownie do art. 11 ust. 3, wszelkie koszty z tym związane ponosi nadawca, odbiorca lub ich pełnomocnik, bez żadnego odszkodowania ze strony państwa.

ROZDZIAŁ IV

Środki ostrożności i kontroli

Artykuł 14

Zasady przewidziane przez dyrektywę 90/425/EWG mają zastosowanie szczególnie w odniesieniu do kontroli w miejscu pochodzenia, organizację i nadzór kontroli sprawowaną przez Państwo Członkowskie, dla którego nasienie jest przeznaczone.

Artykuł 15

1. Środki ostrożności przewidziane w art. 10 dyrektywy 90/425/EWG mają zastosowanie do obrotu w obrębie Wspólnoty.

▼M4

2. Przepisy ustanowione w dyrektywie 97/78/WE stosuje się w szczególności w odniesieniu do organizacji kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie i działań podejmowanych w ich wyniku oraz środków ochronnych jakie należy wprowadzić zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 22 tej dyrektywy.

▼B

Artykuł 16

1. Eksperci weterynaryjni Komisji mogą, we współpracy z właściwymi organami Państw Członkowskich i państw trzecich, przeprowadzać na miejscu kontrole tak długo, jak jest to niezbędne do zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, na terenie, którego dokonywana jest kontrola, służy ekspertom wszelką pomocą w wykonywaniu przez nich ich obowiązków. Komisja informuje dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane o wynikach kontroli.

Dane państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane podejmuje wszelkie działania, które mogą okazać się niezbędne ze względu na wynik kontroli. Jeżeli państwo, w którym nasienie jest pozyskiwane, nie podejmuje takich działań, Komisja może po zbadaniu sytuacji przez Stały Komitet Weterynaryjny odwołać się do przepisów akapitu trzeciego art. 6 ust. 2 i art. 5.

2. Ogólne przepisy wykonawcze do tego artykułu, szczególnie dotyczące częstości i metod przeprowadzania kontroli wymienionych w akapicie pierwszym ust. 1, ustanawia się zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 19.

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 17

Załączniki do niniejszej dyrektywy są zmieniane zgodnie z procedurą wymienioną w art. 18 celem dostosowania ich do postępu technicznego.

▼M3

Artykuł 18

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ([1]).

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE ([2]).

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. Komitet uchwala swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 19

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt.

2. W przypadku odniesienia do niniejszego artykułu mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

([1]) Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.
([2]) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

▼M3

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

▼B

Artykuł 20

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nasienia pozyskanego i poddanego obróbce w jednym z Państw Członkowskich przed dniem 31 grudnia 1991 r.

2. Do daty wejścia w życie decyzji przyjętych zgodnie z art. 8, 9 i 10 Państwa Członkowskie nie stosują do importu nasienia pochodzącego z krajów trzecich warunków bardziej korzystnych niż te, które wynikają ze stosowania przepisów rozdziału II.

Artykuł 21

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 31 grudnia 1991 r. i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 22

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼M1

ZAŁĄCZNIK A

ROZDZIAŁ I

Warunki zatwierdzania stacji produkcji nasienia

Punkty pobierania nasienia muszą:

1) być poddane stałemu nadzorowi lekarza weterynarii punktu pobierania nasienia;

2) posiadać co najmniej:

   a) pomieszczenia dla zwierząt, w tym pomieszczenia do izolacji zwierząt o dodatniej reakcji na testy opisane w załączniku B rozdział II lub wykazujących kliniczne objawy choroby,

   b) pomieszczenia przeznaczone wyłącznie do pobierania nasienia zwierząt, w tym oddzielne pomieszczenie służące do czyszczenia i dezynfekcji bądź sterylizacji sprzętu,

   c) pomieszczenie do przetwarzania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu,

   d) pomieszczenie służące do magazynowania nasienia, które nie musi znajdować się w tym samym miejscu;

3) być zbudowane lub odizolowane w taki sposób, aby wykluczyć kontakt z okolicznym żywym inwentarzem;

4) być zbudowane w taki sposób, aby pomieszczenia dla zwierząt, do pobierania nasienia, jego przetwarzania i magazynowania mogły być łatwo sprzątane i dezynfekowane;

5) być tak zaprojektowane, aby pomieszczenia dla zwierząt były fizycznie oddzielone od pomieszczenia gdzie nasienie jest przetwarzane, a te były oddzielone od pomieszczenia, gdzie nasienie jest magazynowane.

ROZDZIAŁ II

Warunki nadzoru nad punktami pobierania nasienia

Punkty pobierania nasienia muszą:

1) być nadzorowane tak, aby znajdowały się w nich tylko zwierzęta gatunku, którego nasienie ma być pobierane;

2) być nadzorowane w taki sposób, aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie zwierzęta trzody chlewnej w stacji produkcji nasienia, podając szczegóły odnośnie do rasy, daty urodzenia oraz oznakowanie każdego zwierzęcia, również aby rejestr, kartoteka lub dane komputerowe obejmowały wszystkie kontrole związane z chorobami i wszystkimi wykonanymi szczepieniami, podając informację z karty zdrowia każdego zwierzęcia;

3) być regularnie poddawane kontroli przez urzędowego lekarza weterynarii, co najmniej dwa razy w roku, w czasie której bada się spełnienie warunków zatwierdzenia i nadzoru;

4) być nadzorowane w taki sposób, aby wykluczały wstęp osób nieupoważnionych. Ponadto od osób upoważnionych odwiedzających punkt pobierania nasienia musi być wymagane stosowanie zaleceń ustanawianych przez lekarza weterynarii punktu pobierania nasienia;

5) zatrudniać kompetentny technicznie personel, odpowiednio szkolony w procedurach związanych z dezynfekcją i higieną w zakresie ograniczania szerzenia się chorób;

6) być nadzorowane w taki sposób, że:

   a) jedynie nasienie pobrane w uznanych punktach pobierania nasienia jest przetwarzane i magazynowane w uznanych punktach, bez wchodzenia w kontakt z jakąkolwiek inną partią nasienia;

   b) pobranie, przetwarzanie oraz magazynowanie nasienia ma być wykonywane wyłącznie w pomieszczeniach do tego przeznaczonych w warunkach zachowania najściślejszej higieny;

   c) cały sprzęt, który kontaktuje się bezpośrednio z nasieniem lub dawcą podczas pobrania i przetwarzania nasienia musi być właściwie zdezynfekowany lub poddany sterylizacji przed użyciem;

▼M1

d) produkty pochodzenia zwierzęcego używane podczas przetwarzania nasienia – włączając dodatki lub rozcieńczalnik – muszą pochodzić ze źródeł, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia zwierząt lub są poddane odpowiedniej obróbce przed ich użyciem, która wykluczy jakiekolwiek ryzyko;

e) pojemniki do magazynowania nasienia oraz pojemniki do transportu nasienia muszą być odpowiednio zdezynfekowane lub poddane sterylizacji przed rozpoczęciem ich napełniania;

f) użyty czynnik zamrażający nie może być przedtem używany do innych produktów pochodzenia zwierzęcego;

g) każda partia pobranego nasienia, podzielona lub nie na indywidualne dawki jest wyraźnie oznakowana w sposób umożliwiający łatwe ustalenie daty pobrania nasienia, rasy i numeru identyfikacyjnego zwierzęcia-dawcy, także nazwa i numer identyfikacyjny punktu pobierania, poprzedzony nazwą kraju pochodzenia, ewentualnie w postaci kodu; opis i forma tego oznakowania określa procedura ustanowiona w art. 19.

▼M1

ZAŁĄCZNIK B

ROZDZIAŁ I

Warunki dotyczące przyjmowaniu zwierząt do zatwierdzonych punktów pobierania nasienia

1) Wszystkie zwierzęta przyjmowane do punktu pobierania nasienia muszą:

a) być poddane kwarantannie przez okres co najmniej 30 dni w pomieszczeniach specjalnie do tego celu zatwierdzonych przez właściwy organ Państwa Członkowskiego, i w których przebywają tylko zwierzęta w co najmniej jednakowym stanie zdrowia;

b) być wybrane, przed wprowadzeniem do pomieszczeń kwarantanny opisanych w lit. a) ze stad lub gospodarstw:

— wolnych od brucelozy, zgodnie z art. 3.5.2.l Międzynarodowego kodeksu zdrowia zwierząt,

— w których w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie było zwierzęcia szczepionego przeciwko pryszczycy,

— w których, w okresie ostatnich 12 miesięcy, nie zaobserwowano objawów klinicznych, serologicznych ani wirusologicznych choroby Aujeszkyego,

— które nie znajdują się na obszarze objętym ograniczeniami, wyznaczonym na mocy prawodawstwa wspólnotowego ze względu na pojawienie się choroby domowej trzody chlewnej.

Zwierzęta nie mogą uprzednio przebywać w stadach o niższym stanie zdrowia;

c) przed okresem kwarantanny wymienionym w lit. a) i w okresie wcześniejszych 30 dni, muszą zostać poddane następującym testom, przeprowadzonym zgodnie z normami określonymi w odpowiednich dyrektywach i dającym wynik ujemny:

— testowi na brucelozę metodą wiązania dopełniacza lub testowi przy użyciu zbuforowanego antygenu brucelozy (od dnia 1 stycznia 2001 r. test przy zastosowaniu zbuforowanego antygenu brucelozy będzie jedynym dopuszczonym testem),

— testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych choroby Aujeszkyego – w przypadku nieszczepionych świń,

— lub testowi ELISA na antygeny G1 choroby Aujeszkyego, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1,

— testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru świń.

Jeżeli zwierzęta okażą się nosicielami brucelozy, to zwierzęta z tego samego gospodarstwa o ujemnych wynikach są przyjmowane na kwarantannę, po potwierdzeniu, że w stadach lub gospodarstwach, z których pochodziły zwierzęta o wyniku dodatnim nie występuje bruceloza.

Właściwy organ może zezwolić na przeprowadzenie testów wymienionych w lit. c) w pomieszczeniach kwarantanny, pod warunkiem, że wyniki będą znane przed rozpoczęciem 30-dniowego okresu kwarantanny wymienionej w lit. a);

d) w okresie ostatnich 15 dni przynajmniej 30-dniowego okresu kwarantanny określonego w lit. a), muszą być poddane następującym testom i uzyskać wynik ujemny:

— w odniesieniu do brucelozy, testowi wiązania dopełniacza lub testowi przy zastosowaniu zbuforowanego antygenu brucelozy (od dnia 1 stycznia 2001 r. test przy użyciu zbuforowanego antygenu brucelozy będzie jedynym dopuszczonym testem),

— testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA przy użyciu wszystkich antygenów wirusowych choroby Aujeszkyego – w przypadku świń nieszczepionych, lub testowi ELISA na antygeny G1 choroby Aujeszkyego – w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1.

Bez uszczerbku dla przepisów mających zastosowanie w przypadku wykrycia pryszczycy lub innej choroby z wykazu A, jeżeli jakikolwiek

▼M1

z powyższych testów daje wynik dodatni, zwierzę musi być bezzwłocznie usunięte z pomieszczeń kwarantanny. W przypadku kwarantanny grupowej właściwy organ musi podjąć wszelkie niezbędne środki, aby pozostałe zwierzęta mogły być przyjęte do punktu pobierania nasienia zgodnie z niniejszym Załącznikiem.

Jednakże w przypadku brucelozy i w przypadku gdy zwierzęta wykazują wynik dodatni, stosuje się następującą procedurę:

i) surowice o dodatniej reakcji poddaje się testowi seroaglutynacji oraz testowi wspomnianemu w powyższym tiret pierwszym, który nie został wykonany,

ii) przeprowadza się badanie epidemiologiczne w gospodarstwach, z których pochodzą zwierzęta dające dodatnią reakcję,

iii) zwierzęta o dodatniej reakcji poddaje się drugiej serii testów (testowi przy zastosowaniu zbuforowanego antygenu brucelozy, testowi seroaglutynacji, testowi na wiązanie dopełniacza), prowadzonych na próbkach pobranych ponad siedem dni po pierwszym pobraniu próbek.

Podejrzenie wystąpienia brucelozy zostaje potwierdzone lub wykluczone na podstawie wyników badania przeprowadzonego w gospodarstwie pochodzenia oraz porównania wyników dwóch powyższych serii testów.

W przypadku wykluczenia podejrzenia brucelozy, zwierzęta z wynikiem ujemnym na pierwszy test w kierunku brucelozy mogą zostać wprowadzone do punktu pobierania nasienia. Zwierzęta z wynikiem dodatnim uzyskanym w jednym z testów mogą zostać przyjęte, jeżeli badania w dwóch seriach testów na brucelozę (zbuforowany test aglutynacji płytowej, test seroaglutynacji, test wiązania dopełniacza), przeprowadzonych w odstępie przynajmniej siedmiu dni, wykażą wyniki ujemne.

2) Wszystkie badania muszą być wykonane w laboratorium zatwierdzonym przez Państwo Członkowskie.

3) Zwierzęta mogą zostać przyjęte do punktów pobierania nasienia tylko za wyraźną zgodą lekarza weterynarii odpowiedzialnego za dany punkt. Wszystkie przemieszczenia zwierząt, zarówno poza stację jak i do niej, muszą być rejestrowane.

4) Żadne ze zwierząt przyjętych do stacji punktu pobierania nasienia nie może wykazywać klinicznych objawów choroby w dniu przyjęcia; bez uszczerbku przepisów ust. 5, wszystkie zwierzęta muszą przybyć bezpośrednio z pomieszczenia kwarantanny wymienionego w ust. 1 lit. a), które w dniu wysyłki urzędowo spełnia następujące warunki:

a) nie znajduje się na obszarze objętym ograniczeniami na mocy prawodawstwa wspólnotowego, ze względu na pojawienie się choroby domowej trzody chlewnej;

b) ►M2 nie zanotowano klinicznego, patologicznego ani serologicznego dowodu obecności choroby Aujeszkyego w czasie ostatnich 30 dni. ◄

5) Pod warunkiem, że dopełnione zostały wymogi opisane w ust. 4 i rutynowe badania określone w rozdziale II zostały wykonane w ciągu ostatnich 12 miesięcy, zwierzęta mogą być przeniesione z jednego zatwierdzonego punktu pobierania nasienia do innego punktu pobierania nasienia, o tym samym poziomie zdrowia zwierząt bez potrzeby izolacji lub badań o ile transport jest dokonywany bezpośrednio. Dane zwierzęta nie mogą zetknąć się bezpośrednio lub pośrednio ze zwierzętami parzystokopytnymi o niższym statusie zdrowia, a stosowane środki transportu muszą być zdezynfekowane przed użyciem.

6) W przypadku handlu między Państwami Członkowskimi, zwierzętom musi towarzyszyć świadectwo zdrowia, zgodne ze wzorem 2 przedstawionym w załączniku F do dyrektywy 64/432/EWG, z poświadczeniem dezynfekcji środka transportu w sekcji C, pkt 4, a w zależności od statusu zwierząt, przedstawiona jest jedna z następujących gwarancji:

— zwierzęta przywożone są bezpośrednio z punktu pobierania nasienia spełniającego wymogi dyrektywy 90/429/EWG;

— zwierzęta przywożone są bezpośrednio z pomieszczenia kwarantanny i spełniają warunki konieczne do przyjęcia do punktu pobierania nasienia przewidziane w załączniku B do dyrektywy 90/429/EWG rozdział 1;

— zwierzęta przywożone są bezpośrednio z gospodarstwa, w którym przeszły procedurę przedkwarantannową i spełniają warunki przyjęcia na kwaran-

▼M1

tannę przewidziane w załączniku B do dyrektywy 90/429/EWG rozdział 1 pkt 1 lit. b) i c) i pkt 2.

ROZDZIAŁ II

Rutynowe obowiązkowe testy dla zwierząt przebywających w zatwierdzonych stacjach produkcji nasienia

1) Wszystkie zwierzęta trzymane w zatwierdzonym punkcie pobierania nasienia muszą być poddane następującym testom z wynikiem ujemnym:

   a) testowi seroneutralizacji lub testowi ELISA, wykorzystującemu wszystkie antygeny wirusowe choroby Aujeszkyego w przypadku świń nieszczepionych, lub testowi ELISA na antygeny G1 choroby Aujeszkyego, w przypadku świń szczepionych szczepionką delecyjną G1;

   b) w odniesieniu do brucelozy – testowi na wiązanie dopełniacza lub testowi przy zastosowaniu zbuforowanego antygenu brucelozy (od dnia 1 stycznia 2001 r. test przy zastosowaniu zbuforowanego antygenubrucelozy będzie jedynym dopuszczonym testem);

   c) testowi ELISA lub testowi seroneutralizacji na wykrycie klasycznego pomoru świń.

   Testy te muszą zostać wykonane:

   albo u wszystkich zwierząt w chwili wywozu z punktu, lecz nie później niż 12 miesięcy od dnia przyjęcia, jeżeli przed tym terminem nie opuściły punktu. Próbki można pobierać w rzeźni;

   lub

   u 25 % zwierząt w punkcie, co trzy miesiące.

   W powyższym przypadku, lekarz weterynarii w danym punkcie upewnia się, czy pobrane próbki są reprezentatywne dla wszystkich zwierząt w danej stacji, w szczególności dla grupy wiekowej i zwierząt z pomieszczenia dla knurów. Ponadto, lekarz weterynarii w danym punkcie zobowiązany jest zapewnić, aby wszystkie zwierzęta zostały poddane testowi przynajmniej jeden raz w ciągu pobytu w punkcie i co najmniej raz na 12 miesięcy, jeżeli ich pobyt przekracza rok.

2) Wszystkie badania muszą być wykonane przez laboratorium zatwierdzone przez Państwo Członkowskie.

3) Jeżeli którykolwiek z powyższych testów da wynik dodatni, dane zwierzę musi zostać odizolowane, a nasienie pobrane od niego od czasu ostatniego testu z wynikiem ujemnym nie może być przedmiotem handlu wewnątrzwspólnotowego.

   Nasienie pobrane od każdego zwierzęcia w punkcie od czasu ostatniego testu tego zwierzęcia z wynikiem ujemnym musi być magazynowane oddzielnie i nie może być przedmiotem handlu wewnątrzwspólnotowego do czasu ponownego ustalenia statusu sanitarnego danego punktu.

▼M1

ZAŁĄCZNIK C

Warunki, jakie musi spełniać nasienie pobrane w zatwierdzonych punktach pobierania nasienia, w celu dopuszczenia do handlu wewnątrzwspólnotowego

1) Nasienie musi być otrzymane od zwierząt, które:

   a) nie wykazują żadnych objawów klinicznych choroby w dniu pobierania nasienia;

   b) nie były szczepione przeciwko pryszczycy;

   c) spełniają wymagania załącznika B rozdział I;

   d) nie są dopuszczane do krycia naturalnego;

   e) przebywają w punktach pobierania nasienia, które nie znajdują się na obszarze objętym ograniczeniami na mocy prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego chorób zakaźnych domowej trzody chlewnej;

   f) były trzymane w punktach pobierania nasienia, w których przez 30 dni bezpośrednio przed pobraniem nasienia nie odnotowano żadnego przypadku choroby Aujeszkyego.

2) Po ostatnim rozcieńczeniu, do nasienia lub do rozcieńczalnika dodaje się skuteczną mieszaninę antybiotyków, w szczególności przeciwko leptospirom i mykoplazmom. W przypadku nasienia mrożonego, antybiotyki dodaje się przed jego zamrożeniem.

   Mieszanina ta musi dawać skutek, co najmniej równoważny następującym rozcieńczeniom:

   nie mniej niż:
   - 500 µg streptomycyny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia
   - 500 IU penicyliny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia
   - 150 µg linkomycyny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia
   - 300 µg spektynomycyny na 1 ml ostatecznego rozcieńczenia.

   Zaraz po dodaniu antybiotyku, rozcieńczone nasienie musi być magazynowane w temperaturze wynoszącej przynajmniej 15 °C, przez okres nie krótszy niż 45 minut.

3) Nasienie do handlu wewnątrzwspólnotowego musi:

   a) być magazynowane przed wysyłką w sposób ustanowiony w załączniku A, rozdziały I i II;

   b) być przewożone do docelowego Państwa Członkowskiego w pojemnikach umytych i zdezynfekowanych lub wysterylizowanych przed użyciem, które przed wysyłką z zatwierdzonych pomieszczeń magazynowych zostały zaplombowane.

4) Państwa Członkowskie mogą odmówić przyjęcia na swoje terytorium lub do części terytorium, nasienia z punktu pobierania nasienia, do którego przyjmuje się knury szczepione przeciwko chorobie Aujeszkyego, jeżeli zgodnie z art. 10 dyrektywy 64/432/EWG dane terytoriom lub region zostały uznane za wolne od choroby Aujeszkyego.

▼B

ZAŁĄCZNIK D

1. Nadawca (pełna nazwa/nazwisko i adres)	**ŚWIADECTWO ZDROWIA ZWIERZĄT** Nr ORYGINAŁ
3. Odbiorca (pełna nazwa/nazwisko i adres)	2. Państwo Członkowskie pobrania
Uwagi: a) Musi być wystawione oddzielne świadectwo na każdą wysyłkę nasienia; b) Oryginał niniejszego świadectwa musi towarzyszyć przesyłce aż do miejsca przeznaczenia	4. Właściwa władza
6. Miejsce załadunku	5. Właściwa władza lokalna:
8. Środki transportu	
9. Miejsce i Państwo Członkowskie przeznaczenia	7. Nazwa i adres punktu pobierania nasienia
11. Numer oraz znak kod-oznakowanie pojemnika na nasienie	10. Numer rejestracyjny punktu pobierania nasienia

12. Identyfikacja nasienia:

a) Liczba dawek	b) Data(y) pobrania	c) Rasa
d) Identyfikacja dawców		

13. Ja, niżej podpisany urzędowy lekarz weterynarii, potwierdzam, że:

a) nasienie opisane powyżej było pobrane, przetworzone i przechowywane w warunkach, które odpowiadają normom określonym w dyrektywie 90/429/EWG;

b) nasienie opisane powyżej pobrano od knurów:

i) w punkcie skupu zwierząt niezaszczepionych przeciwko chorobie Aujeszkyego oraz u których stwierdzono negatywny wynik testu na seroneutralizację lub testu ELISA na wykrycie choroby Aujeszkyego u świń, zgodnie z przepisami dyrektywy 90/429/EWG [1],

lub

ii) w ośrodku, w którym niektóre lub wszystkie knury poddano szczepieniu przeciwko chorobie Aujeszkyego przy użyciu szczepionki delecyjnej GI; knury te uznano za seronegatywne w odniesieniu do choroby Aujeszkyego przed szczepieniem i poddano je dalszym badaniom serologicznym, które nie ujawniły obecności przeciwciał wywołanych przez wirus tej choroby; oraz, w takim przypadku, nasienie z każdej partii poddano w laboratorium ..... [2] testowi na wyizolowanie wirusa choroby Aujeszkyego, z wynikiem negatywnym [1];

c) nasienie opisane powyżej zostało wysłane do miejsca załadunku w zapieczętowanym pojemniku zgodnie z warunkami wymaganymi w dyrektywie 90/429/EWG.

Pieczęć

Sporządzono w....., ...

Podpis .....

Nazwisko oraz funkcja (pismem drukowanym) .....

.....

.....

[1] Skreślić wszelkie niepotrzebne punkty, oznaczone jako i) lub ii).
[2] Podać nazwę laboratorium stosownie do art. 4 ust. 1 dyrektywy 90/429/EWG